

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν διατάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ εὐρυθμία λειτουργία τοῦ πιστωτικοῦ συστήματος ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὁμαλῆς οικονομικῆς ζωῆς καὶ εἰδικώτερα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἀπορραϊζοῦν ἐκάστοτε αἱ νομισματικαὶ ἀρχαί.

Διὰ τὴν πληρωθῆ ἢ προϋπόθεσις αὕτη χρειάζονται ἰσχυροὶ τραπεζικοὶ ὄργανισμοί, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐφαρμόζουσι μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας τοὺς βασικοὺς κανόνους τῆς τραπεζικῆς δεοντολογίας καὶ τὰς ἐκάστοτε ἀποφάσεις καὶ ὑποδείξεις τῶν νομισματικῶν ἀρχῶν, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται κατὰ τρόπον πάγιον τάξις καὶ σταθερότης εἰς τὸ πιστωτικὸν σύστημα.

Ἀκριβῶς λόγῳ τῆς σημασίας τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος καὶ τῆς ἀνάγκης πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, ἔχουν θεσπισθῆ εἰς ὅλας τὰς Χώρας αὐστηροὶ κανόνες λειτουργίας τῶν τραπεζικῶν ἰδρυμάτων. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κανόνων αὐτῶν τελεῖ ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἐλεγχον τῶν νομισματικῶν ἀρχῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων ἔχουν τεθῆ νομοθετικῶς καὶ τὰ μέσα ἐπιβολῆς ἀποτελεσματικῶν κυρώσεων.

Ἡ τήρησις τῶν τιθεμένων κανόνων ἀποτελεῖ καὶ βασικὴν ὑποχρέωσιν τῆς διοικήσεως τῶν τραπεζῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ συμμόρφωσις τῆς δραστηριότητός των πρὸς τὰς ἐκάστοτε κατευθύνσεις τῆς νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς πολιτικῆς, δοθέντος ὅτι αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι αἱ δεχόμεναι καταθέσεις, δὲν διαχειρίζονται κεφάλαια τῶν διοικούντων αὐτὰς ἢ ἔστω καὶ τῶν μετόχων, ἀλλὰ τὴν ἀποταμίευσιν τοῦ λαοῦ τῆς ὁποίας ἡ χρησιμοποίησις ὀφείλει νὰ ἐξυπηρετῆ κατὰ πρῶτον λόγον τὸ γενικὸν συμφέρον.

Ἡδὴ διὰ τὸ εἶναι εἰς θέσιν τὸ κράτος νὰ κατευθύνῃ τὴν λειτουργίαν τῶν τραπεζῶν ἐθεσπίσθη ἀπὸ τοῦ 1951 διὰ τοῦ Α.Ν. 1665 «περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου τῶν τραπεζῶν» ὁ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν ἐλεγχος τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ ὁποῖος προβλέπει καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῆς νὰ ὑποχρεώσῃ τὰς τράπεζας νὰ ἀυξάνουν τὸ κεφάλαιόν των, ὅταν τοῦτο, εἴτε λόγῳ τῆς ἀνεπαρκούς του σχέσεως πρὸς τὰς ἐκ καταθέσεων ὑποχρεώσεις των, εἴτε λόγῳ διαφαινομένων τάσεων δυσμενοῦς ἐξελίξεως τῆς ρευστότητός των, ὡς ἐκ τῆς πολιτικῆς τοποθετήσεως των τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀκολουθήσει, δὲν κρίνεται ἱκανοποιητικόν.

Ὁ αὐτὸς νόμος προβλέπει καὶ οὐσιώδεις κυρώσεις εἰς βάρους τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν παραβῆ εἴτε καθ' ὑποτροπήν, εἴτε εἰς μεγάλην ἔκτασιν τοὺς κανόνους τῆς τραπεζικῆς λειτουργίας ἢ ἀποφάσεις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ κυρώσεις αὗται ἐξικονοῦνται καὶ μέχρις ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας τῶν Τραπεζῶν τούτων. Ἄλλ' ἢ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας, προκειμένου ἰδίως περὶ μεγάλων τραπεζικῶν ἰδρυμάτων, θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ γενικώτερα προβλήματα εἰς τὸ ὅλον πιστωτικὸν σύστημα τῆς Χώρας. Παρίσταται, συνεπῶς, ἀνάγκη συμπληρώσεως τοῦ νόμου, οὕτως ὥστε εἰς περιπτώσιν ὅπου συντρέχουσι καὶ οἱ δύο αὐτοὶ παράγοντες, δηλαδή καὶ ἡ καθ' ὑποτροπήν παράβασις θεμελιακῶν κανόνων τῆς τραπεζικῆς λειτουργίας καὶ ἡ δυσμενῆς σχέσις ἰδίων κεφαλαίων πρὸς καταθέσεις, νὰ εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς ρυθμιστικῆς παρεμβάσεως τοῦ κράτους νὰ διασφαλισθῆ ἀπολύτως ἡ πλήρης ἐξομάλυνσις τῆς λειτουργίας τῶν τραπεζῶν, ἐνισχυομένης καὶ τῆς οικονομικῆς των θέσεως.

Τὸ παρὸν νομοσχέδιον συμπληροῦ ἀκριβῶς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν οὕτως ὥστε νὰ ἐξυπηρετοῦνται πληρέστερον οἱ ὡς ἄνω σκοποί.

Βασικὴ διάταξις τοῦ Νόμου εἶναι : α) Ὁ ὑποχρεωτικὸς διπλασιασμὸς τοῦ κεφαλαίου τραπεζῶν αἱ ὁποῖαι ἐπανειλημμένως ἐτέθησαν ὑπὸ καθεστῶς ἐπιτρόπου κατὰ τὸν Α.Ν.

1665/51 ἢ κατὰ τὸν Ν. 236/75. β) Ἡ ὑποχρέωσις ὅπως τὰ 9/10 τῆς ἀυξήσεως τοῦ κεφαλαίου, ἢ ὅποια γίνεται κατ' ἐπιταγὴν τοῦ νόμου, προσφερθῶν εἰς Ν.Π.Δ.Δ.

Διὰ τῆς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐπιταγανομένης συμμετοχῆς τῶν Ν.Π.Δ.Δ. εἰς τὸ 45% τοῦ συνολικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς καθίσταται δυνατὴ καὶ ἡ ἄνετος ἄσκησις τοῦ ἀπαιτουμένου ἐλέγχου καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ μέρους ἄρθρα περὶ τῶν αὐτῶν ἀκόλουθα :

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 1, τίθενται αἱ προϋποθέσεις τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ συνδρομὴ ἵνα ἐπέλθῃ ἡ αὐξήσις τῶν μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν ἀσκουσῶν τὴν τραπεζικὴν ἐπιχειρήσιν ἀνωνώμων ἐταιρειῶν. Εἶναι δὲ αὗται τρεῖς :

α) Ἡ Τράπεζα νὰ ἔχῃ τεθῆ εἴτε ὑπὸ Ἐπίτροπον τοῦ Α.Ν. 1665/1951 (καὶ δὴ Ἐπίτροπον συμπράττοντα κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παράγρ. 3 τοῦ Α.Ν. τούτου, ἢ διοικούντα κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παράγρ. 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου) ἢ ὑπὸ Προσωρινὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ν. 236/1975.

β) Ἡ Τράπεζα νὰ εἴχε πρότερον τεθῆ ὑπὸ μίαν τῶν δύο τούτων καταστάσεων καὶ δὴ πλέον ἢ ἅπαξ. Ἡ θέσις τῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῶν Α.Ν. 1665/1951 ἢ τοῦ Ν. 236/1975 προϋποθέτει, ὡς προελέχθη, ὅτι ἐσημειώθησαν παραβάσεις τῶν κειμένων διατάξεων ἢ βασικῶν ἀποφάσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς. Τοιαῦται, ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς παραβάσεις, ὅταν ἐπαναλαμβάνωνται, ἐπαγονται τὴν ἀνάγκην ὅπως τὸ Κράτος : πρῶτον μὲν ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ δεδομένου ἰδρυμένου διὰ τῆς ἀνασυνθέσεως τῆς Γε. κῆς Συνελεύσεως, δεύτερον δὲ αὐξήσῃ τὰ συμμετέχοντα τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἐκπροσωπούμενα ἐν τῇ Συνελεύσει κεφάλαια. Εἰς ταῦτα ἀποσκοποῦν αἱ παράγρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1.

γ) Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ εἰδικὸν ἀποθεματικὸν αὐτῆς, τὸ σχηματιζόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 14 παράγρ. 3 τοῦ Β.Δ. 174/1963 ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν ὑπὲρ τὸ ἄρτιον, νὰ εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ 1/70 τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεων. Ἐκρίθη πράγματι ὅτι, συντρεχουσῶν καὶ τῶν δύο προηγουμένων προϋποθέσεων, σχέσεις χειρότερα μεταξὺ τῶν ἰδίων καὶ ξένων ὑπὸ τραπεζικῆς ἐπιχειρήσεως ἀξιοποιουμένων κεφαλαίων, δὲν εἶναι ἀνεκτὴ.

2. Συντρεχουσῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τιθεμένων προϋποθέσεων, ἐπέρχεται αὐτομάτως ἡ αὐξήσις τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς. Αἱ ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 προβλεπόμεναι ἀνακοινώσεις τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Α.Ν. 1665/1951 ἢ τοῦ Ν. 236/1975, δὲν εἶναι δημιουργικαὶ δικαίου, ἀλλὰ σκοποῦν ἀπλῶς εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς αὐξήσεως. Καὶ ἂν δὲν γίνῃ ἐντὸς τῆς ὀριζομένης προθεσμίας ἡ προβλεπόμενη ἀνακοίνωσις, δημιουργοῦνται ἐνδεχομένως εὐθῆναι διὰ τὸν ὑπόχρεον εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ δὲν ματαιοῦνται ἢ ἐπελθοῦσα αὐξήσις. Ἡ αὐξήσις ματαιοῦται μόνον ἂν γενομένων τῶν ὀριζομένων ἐνεργειῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου, οὐδεὶς τῶν δικαιοῦχων, οὐδὲ τῶν κατὰ δεύτερον λόγον ὀριζομένων, ἐκδηλώσῃ τὴν θέλησιν νὰ ἀποκτῆσῃ τὰς μετοχάς.

3. Ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 καταργεῖται ἐν μέρει τὸ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 4237/1962 τὸ πρῶτον καθιερωθὲν παρ' ἡμῖν δικαίωμα προτιμήσεως ὑπὲρ τῶν παλαιῶν μετόχων τραπεζῶν ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου καὶ καθιεροῦται ἀνάλογον προνόμιον ἐπὶ τῶν 9/10 τοῦ κεφαλαίου τῆς αὐξήσεως ὑπὲρ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Τὰ ὑπὲρ ὧν τὸ καθιερούμενον προνόμιον τοῦτο νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἀποκοτῶν λόγῳ τούτου τὰ 9/20 τοῦ ἠυξημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἀφοῦ ἡ αὐξήσις εἶναι τὸ διπλάσιον τοῦ παλαιοῦ. Προνόμιον ἀποκτῆσεως τῶν μετοχῶν, ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀριζομένων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου κλπ., εἴχε θεσπισθῆ ἤδη παρ' ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Ν. 2292/1953 ἄρθρον 12, ὡς πρὸς πάσας τὰς μετοχὰς αὐξήσεως, ἢ ὅποια κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ Τραπεζῆς προερχομένης ἐκ συγχωνεύσεως πλειόνων Τραπεζῶν

κατά τον νόμον τούτον. Σημειωτέον ότι, ενώ ο ανωτέρω νόμος 2292/1953 προβλέπει την περιέλευσιν εις τὸ Κράτος τῶν μὴ διατιθεμένων μετοχῶν τῆς ἀξίσεως, ὁ παρὼν νόμος ὁρίζει τὴν διάθεσιν εἰς τοὺς ὑπάρχοντας παλαιὸς μετόχους τῶν μὴ κατὰ τὸ παρεχόμενον προϋμῖον διατιθεμένων μετοχῶν.

Ἡ ἀφαίρεσις τοῦ παραχρηθέντος ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 4237/1962 προνομίου ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς ἀξίσεως ἀπὸ τῶν παλαιῶν μετόχων κατέστη ἀναγκαστικὴ ὡς πρὸς τὰς ὑποκειμένης εἰς τὰς τρεῖς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νομοσχεδίου Τραπεζῆς, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν οὗτοι ἀνεφάρθησαν ἀνωτέρω. Προσφορῶτερος τρόπος πρὸς τοῦτο κρίνεται ἡ δυνατότης παρεμβάσεως τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς παροχῆς εἰς αὐτὸ σοβαρῆς ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει δυνάμεως, ἵνα ἔχη τὴν δυνατότητα οὐσιαστικοῦ ἐλέγχου τῆς ὅλης διαχειρίσεως μονίμως. Εἰς τοῦτο ἀκριβὲς εἶναι ἡ διάταξις τοῦ νομοσχεδίου, παρέχουσα τὴν δυνατότητα εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου — τῶν ὑποκίτων κατὰ τὸν νόμον (Ν. 2292/1953, ἀρθρον 2) τὴν ἐμπροσθοπῆσιν ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῶν μετόχων τῶν Τραπεζῶν ἔχει τὸ Δημόσιον — νὰ ἀποκτήσουν νέας μετοχὰς τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 1 Τραπεζῶν.

4. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1, ἀφορῶσι εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀξίσεως, δὲν χρήζουσιν ἐξηγήσεων.

5. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὰς ἐν ἀρθροῖς 2 καὶ 3 διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀυγούστου 1976

Οἱ Ὑπουργοὶ

Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ Ἐμπορίου
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ
Οικονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀνήκον εἰς τὴν Αἰτιολογικὴν Ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ λειτουργίας καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν διατάξεων».

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1605 «Περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν» .....

Ἄρθρον 8.

1. Ὅταν ἡ Τράπεζα 1) Δὲν δύναται ἢ ἀρνήται νὰ ἀξίση τὰ κεφάλαιά της, 2) Παραβιάξῃ κατ' οὐκὸν τρόπον τὸν ἐλεγχον καὶ 3) Παραβιάξῃ οὐκὸν τρόπον διατάξεις νόμων, ἀποφάσεων ἢ κανονισμῶν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, δύναται αὕτη εἴτε νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἄδειαν λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς πιθεμένης ὑπὸ ἐκκαθάρισιν κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις, εἴτε νὰ διορίσῃ παρ' αὐτῇ Ἐπίτροπον.

2. Πρὸ τοῦ διορισμοῦ Ἐπιτρόπου ἢ Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς διατυπώνει ἐγγράφως τὴν ἐξαιρηθεῖσαν παρέμβασιν, τὴν ὅποιαν γνωστοποιεῖ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑποχρεουμένη ὡπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ὑποβάλλῃ τὰς ἀπόψεις της ἐπὶ τῆς παρεμβάσεως. Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καλέσῃ τὸν νομίμως ἐκπροσωποῦντα τὴν Τράπεζαν ὡπως ἀναπτίξῃ καὶ προσφορικῶς ἐνώπιον αὐτῆς τὰς ἀπόψεις του. Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀκούσῃ τὰς γνώμας καὶ ἄλλων προσώπων.

3. Ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἐπιτρόπου, ἔτις ἀνακινουῦνται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσι οὐκὸν τρόπον πρᾶξις τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς εἶναι ἄκυρος, ἐὰν δὲν συνέπραξε καὶ ὁ Ἐπίτροπος.

4. Ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ὀριζομένου χρόνου ὁ Ἐπίτροπος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς αὐτὴν λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς οικονομικῆς, λογιστικῆς καὶ ἐν γένει διοικητικῆς καταστάσεως τῆς Τραπεζῆς.

5. Ἐὰν ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ κατόπιν τῆς υποβληθείσης ἐκθέσεως τοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ἐξ ἄλλων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν ἅς ἔχει κίνησῃ ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς δὲν δύναται νὰ ἐξυπηρετήσων ὑπὸ τὴν παροῦσαν Διοίκησιν ἀποφασίζει τὴν ἀνάθεσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸν Ἐπίτροπον τὸν ἤδη διορισμένον ἢ ἄλλον.

6. Ὁ Ἐπίτροπος ὑπόκειται εἰς τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

7. Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἀντικαθίσταται ὁ Ἐπίτροπος ἢ νὰ περματίζεται τὸ ἔργον.

Ἐκκαθάρισις

Ἄρθρον 9.

1. Ἐὰν ἡ Τράπεζα ἀδυνατῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς υποχρεώσεις πρὸς τοὺς πιστωτὰς της ἢ ἀνακαλεῖται ἡ ἄδεια λειτουργίας της ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον 8 τίθεται ὑπὸ ἐκκαθάρισιν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς διοριζομένου ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἑνὸς ἢ πλείονων ἐκκαθαριστῶν.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκαθάρσεως τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνει ὁ ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρισθεὶς ἐκκαθαριστής.

3. Ὁ ἐκκαθαριστής ὑπόκειται εἰς τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πρὸς ἐκκαθάρσεως ἀποφάσεως ἢ Τράπεζα ἀπαγορεύεται νὰ δέχεται καταθέσεις. Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ περιορίζῃ καὶ ἄλλας ἐργασίας τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρσιν Τραπεζῆς.

5. Ἡ ἀπόφασις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἐκκαθάρσεως δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ εἰς πτώχευσιν. Ἡ τυχὸν ἀρξαμένη διαδικασία τῆς πτωχεύσεως διακόπτεται.

Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 236.

«Περὶ κυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 861/1975 Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ περὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ἀφωρῶσιν εἰς τὸν παρὰ Τραπεζῆς προσωρινὸν Ἐπίτροπον».

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται καὶ ἰσχύει ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 275/5.12.1975 τ.Α') τὸ νομοθετικὸν περιεχόμενον Προεδρικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθμ. 861/5.12.1975 «περὶ διορισμῶν προσωρινῶν Ἐπιτρόπων εἰς Τραπεζῆς», ἐκδοθῆν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 44 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, λόγῳ συντρέχουσας ἐκτάκτου περιπτώσεως ἐξαιρετικῶς ἐπαιγούσης καὶ ἀπροβλέπτου ἀνάγκης, ὅστινος τὸ περιεχόμενον ἔχει οὕτω :

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 861

Περὶ διορισμοῦ προσωρινοῦ Ἐπιτρόπου εἰς Τραπεζῆς.

Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὸ ἀρθρον 44 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος.
2. Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Α.Ν. 1605/1951 «περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν».
3. Τὴν ὀρισταμένην ἐκτάκτου περιπτώσιν ἐξαιρετικῶς ἐπαιγούσης καὶ ἀπροβλέπτου ἀνάγκης ρυθμίσεως τοῦ περὶ οὗ τὸ παρὸν Προεδρικὸν Διατάγμα θέματος, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασισμένην καὶ διατάσσουσαν :

Άρθρον 1.

1. Είς δε περιπτώσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Α.Ν. 1665/1951 (περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν) ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς διορισμὸς Ἐπιτρόπου παρὰ Τραπεζῆν, δικαιοῦται ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, ἅμα πᾶσι εἰσχωρήσῃ κατ' αὐτὴν πρὸς ἐξέτασιν θέματος ὀνομασίου ἀνάγκη εἰς διορισμὸν Ἐπιτρόπου, καὶ διορίσῃ παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἕνα ἢ πλείονας προσωρινούς Ἐπιτρόπους, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιβάλλεται τούτο ἐκ τοῦ ἐπαίροντος χαρακτῆρος τοῦ θέματος ἢ γὰρ ἐκ τοῦ Δημοσίου Συμφέροντος ἢ πρὸς συντήρησιν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς, τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε τρίτου ἢ πρὸς ἀποφυγὴν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς χρηματικῆς ἢ τῆς οἰκονομίας ἐν γένει.

2. Ἡ περὶ διορισμοῦ προσωρινῶν Ἐπιτρόπων ἀπόφασις, δημοσιευομένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι ἀμέσως ἐκτελεστὴ μὴ ἐφαρμοζομένη ἐν προκαταμένῳ τῆς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1665/1951 δικαιοσύνης, τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀνομασίου, πάντως καὶ κατὰ τὸν νόμιμον ἀπορροπῶντα τὴν Τραπεζὴν ἢ πᾶσι τρίτον ὅπως ἀναπτύξουν προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἐνώπιον αὐτῆς τὰς ἀπόψεις ἢ γνώμας των ἐπὶ τοῦ θέματος.

3. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως παύει αὐτοδικαίως πᾶσα ἐξουσία καὶ ἀρμοδιότης πάντων τῶν Καταστατικῶν καὶ λοιπῶν ὀργάνων τῆς Τραπεζῆς, περιορισμένη, μετὰ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς εἰς τὸν προσωρινὸν Ἐπίτροπον ἢ Ἐπιτρόπους ἐνεργοῦντας ἀπὸ κοινού.

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως τῆς δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν παυθεῖσαν Διοίκησιν, τοῦ προσωρινῶν Ἐπιτρόπου ἔχοντος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰς ἐξουσίας, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1665/1951.

4. Οἱ Προσωρινοὶ Ἐπίτροποι ἀμείβονται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς δι' ἣν ὀρίσθησαν, τῆς ἀμοιβῆς των ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, παρ' ἧς καὶ ἀντικαθίστανται, ὑπαχθόμενοι ἐν γένει εἰς τὸν ἐλεγχον αὐτῆς.

5. Οἱ Προσωρινοὶ Ἐπίτροποι ὑποβάλλουν τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 1665/1951 προβλεπομένην ἔκθεσιν.

6. Αἱ παράγραφοι 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1665/1951 ἰσχύουν καὶ ὡς πρὸς τοὺς προσωρινούς Ἐπιτρόπους.

7. Τὸ ἔργον τῶν προσωρινῶν Ἐπιτρόπων τεματίζεται αὐτοδικαίως ἅμα τῷ διορισμῷ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1665/1951 Ἐπιτρόπου.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 174.

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2190/1920 εἰς ἑνιαῖον κείμενον.

Άρθρον 14.

1. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία ἐκάστης μετοχῆς δὲν δύναται νὰ ὀρίσθῃ κατωτέρα τῶν ἑκατῶν (100) δραχμῶν.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδόσις μετοχῶν εἰς τιμῆν, κατωτέραν τοῦ ἀρτίου.

3. Ἡ ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν ὑπὲρ τὸ ἔρτιον προκύπτουσα διαφορά δὲν δύναται νὰ διατεθῇ πρὸς πληρωμὴν μερισμάτων ἢ ποσοστῶν.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 4237/62.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 2190/1920 (περὶ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων).

Άρθρον 6.

1. Ἡ ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 2190/1920 φράσις (πάντως ὅμως οὐχὶ κατὰ ποσὸν μετίζον τῶν 5.000.000 δραχμ.) ἀπαλείφεται.

2. Τὸ δεύτερον εἰσαγωγικὸν τῆς διὰ τοῦ Ν. 5076/1931 προστεθείσης παραγράφου 2α ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ Ν. 2190/1920 καταργεῖται.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται ἡ ἀκολουθοῦσα παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 5. α). Εἰς πᾶσιν περιπτώσιν ἀξίσεως τοῦ εταιρικοῦ κεφαλαίου ὡς καὶ ἐκδόσεως μετοχῶν με δικαιοῦμα μετατροπῆς εἰς μετοχὰς παρέχεται δικαιοῦμα προτιμησεως ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ νέου κεφαλαίου καὶ τοῦ ὀλοκληροῦ τούτου θανείου ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως μετόχων τῆς Ἐταιρείας καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὸ ὀριστάμενον εταιρικὸν κεφάλαιον.

Ν. 2292 τῆς 18/18 Φεβρουαρίου 1953 (Α' 31).

Περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἐταιρειῶν.

Άρθρον 12.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς διὰ τῆς συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἐταιρειῶν, καθ' οἷονδήποτε διαδικασίαν τοῦ παρόντος Νόμου συνιστωμένης νέας Ἐταιρείας, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ, αὐξήσῃ δι' ἀποφάσεώς του ἐφ' ἡμερῶν ἢ τμηματικῶς τὸ Μετοχικὸν Κεφάλαιον τῆς νέας Ἐταιρείας κατὰ ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ τρίτου αὐτοῦ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν αἰτουμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ αὐξήσιν, ἐκδίδει νέας μετοχὰς ἀντιστοίχου ποσοῦ εἰς τὴν τιμῆν εἰς ἣν ἐξεδόθησαν αἱ μετοχαὶ τῆς νέας Ἐταιρείας. Αἱ νέαι αὗται μετοχαὶ διατίθενται ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων προσώπων καὶ ἀν' αὐτὰ δὲν εἶναι μέτοχοι. Τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ νέον τούτο κεφάλαιον ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω προσώπων καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς αὐτοῦ τοῖς μετρητοῖς (ὀλοσχερῶς ἢ τμηματικῶς καθ' ἕναστον πρόσωπον) καθορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου μετὰ γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς περιπτώσιν μὴ διαθέσεως ἐξ ὀλοκληροῦ τῶν μετοχῶν τοῦ ἀνωτέρω κεφαλαίου τὸ ἀδιάθετον ποσὸν διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἐπὶ τμηματικῇ καταβολῇ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην ἐπίσης τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν διατάξεων.

Άρθρον 1.

1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον Τραπεζῶν, αἵτινες ἐτέθησαν ἐπανειλημμένως ὑπὸ Ἐπιτροπὴν ἢ Προσωρινὸν Ἐπίτροπον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1665/1951 ἢ τοῦ Ν. 236/1975, τελοῦσι δὲ νῦν ἢ τεθῶσι εἰς τὸ μέλλον ὑφ' οἰουδήποτε τῶν καθ' ἑαυτῶν τούτων, καὶ τῶν ὁσίων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον πλὴν τοῦ ἀποθεματικοῦ των ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν ὑπὲρ τὸ ἄρτιον, εἶναι, κατὰ τὸν χρόνον τῆς θέσεως αὐτῶν ὑπὸ τὸ καθεστῶς τούτο, ὀλιγώτερον τοῦ ἐνὸς ἐξ ὀλοκληροῦ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν πάσης φύσεως παρ' αὐτὰς καταθέσεων, διπλασιάζεται δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν, θανάμι τοῦ παρόντος, οὐδὲ μιᾶς ἄλλης διατυπώσεως ἢ πράξεως ἀπαιτουμένης.

2. Ὁ Ἐπίτροπος ἢ ὁ Προσωρινὸς Ἐπίτροπος, δι' ἀνακρινώσεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιερισμένης Εὐθύνης τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀνακρινοῖ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδοσιν τῶν νέων μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς, καὶ ὁποῖα θὰ περιστώσιν διὰ τίτλων ὁμοίων πρὸς τοὺς ὀριστάμενους, πλὴν τῆς ἡμερησίου ἐκδόσεως ἢ ὁποῖα εἶναι